

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3Csp/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121426679
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:6121426679.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Renátou Krajčiovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31575951 proti žalovanému: W. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. T. XXX, zast. splnomocnenou zástupkyňou B. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX, o zaplatenie sumy 3.691,12 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** v celom rozsahu.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania **r o z h o d n e** súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 19.07.2021 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3.691,12 eur, úrok 785,90 eur, úrok z omeškania 22,49 eur, úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 3.691,12 eur od 29.06.2021 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.09.2015 uzatvoril žalobca so žalovaným Úverovú zmluvu č., na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 7.000 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 20.09.2024. V zmysle bodu 1.1. Zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. a Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s., a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených obchodných podmienkach. Náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) resp. v neskorších zneniach zákona písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje Zmluva v bode 1.2. v spojení s VOP a OP, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú teda uvedené v samotnom texte Zmluvy. Ostatné poplatky, ktorých účtovanie nie je zrejme v čase uzatvorenia zmluvy sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, a tým aj súčasťou Zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka poplatkov, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia Zmluva

neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Žalobca poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, č. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, č. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, č. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.04.2018, č. 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.9.2018, č. 5Cdo/132/2017 zo dňa 29.10.2018, č. 2Cdo/235/2017 zo dňa 21.12.2018, č. 3Cdo/45/2018 zo dňa 22.11.2018, č. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.01.2019. Najvyšší súd SR vo všetkých uvedených judikátoch považoval dovolanie žalobcu v otázke nutnosti rozpisu splátky v zmluve za prípustné a dôvodné, pričom ohľadom predmetnej právnej otázky konštantne uvádza, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jeho schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pri posudzovaní bonity žalovaného pritom banka brala do úvahy: - údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií (SRBI/NRKI) - preverení záväzkov žiadateľa a ich splácania a následne - report zo Sociálnej poisťovne - preverenie príjmov žiadateľa v súlade s § 170 ods. 19 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a vykonávacím predpisom (aktuálne č. 11/2018 Z.z.) a - údaje poskytnuté samotným žalovaným v Žiadosti o poskytnutie úveru - údaje o príjmoch, výdavkoch a záväzkoch žiadateľa. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 28.06.2021 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Opakovaným upozornením zo dňa 21.10.2020 v znení: „Prima banka Slovensko, a.s. Vás upozorňuje, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a požiada Vás o zaplatenie celej svojej pohľadávky.“ Výzva na predčasné splatenie úveru a opakované upozornenie boli žalovanému doručené resp. sa dostali do sféry jeho dispozície. Žalovanému bol na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 7.000,00 eur; do dňa zosplatenia uhradil žalovaný na istinu sumu eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia úveru predstavovala sumu 3.691,12 eur (poskytnutá suma 7.000,00 eur mínus splátky istiny spolu vo výške eur = 3.691,12 eur). Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru predstavoval 22,49 eur. Každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. Žalobca si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. z nezaplatenej istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru do zaplatenia. Žalobca si uplatňuje tiež zmluvný úrok do konečnej splatnosti úveru a ide o úrok vo výške 785,90 eur. Úrok bol vypočítaný nasledovne: celková čiastka úveru podľa zmluvy 11.718,48 eur - poskytnutá istina 7.000 eur - poplatok za poskytnutie úveru 210,00 eur - poplatok za správu úverového účtu 0,00 eur - úrok zaplatený žalovaným 3.722,58 eur = 785,90 eur. Žalobca ohľadom nároku na zmluvný úrok odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/42/2020 zo 16.06.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/113/2019 z 29.06.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/111/2019 z 23.07.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/94/2019 z 18.08.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/208/2019 z 18.08.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/193/2018 z 28.08.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/118/2019 z 26.08.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/1/2020 z 25.08.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 9Cdo/24/2019 z 29.09.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/237/2019 z 26.08.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/135/2020 z 26.08.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 9Cdo/6/2020 zo 14.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/35/2020 z 24.09.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/73/2020 z 28.09.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/250/2019 z 30.09.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/9/2019 z 26.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/66/2019 z 28.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/56/2020 zo dňa 28.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/86/2020 zo dňa 26.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/147/2020 zo dňa 26.08.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/46/2020 zo dňa 26.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/45/2020 zo dňa 29.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/90/2020 zo dňa 26.11.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/186/2020 zo dňa 25.11.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/86/2020 zo dňa 26.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/118/2020 zo dňa 15.12.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 9Cdo/332/2020 zo dňa 27.01.2021.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 28.07.2021 pod č.k. 2Up/1202/2021 platobný rozkaz v zmysle návrhu žalobcu. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, keď uviedol, že platobný rozkaz

neuznáva v celom rozsahu čo do dôvodu a výšky. Súd podľa žalovaného nemal vydať platobný rozkaz s poukazom na ustanovenie § 299 CSP. Tieto tvrdenia zakladá aj na tom, že keby sa žalovaný tohto súdneho procesu nezúčastnila, súd je povinný z úradnej povinnosti preskúmať žalobcom predloženú zmluvu, podrobiť ju súdnej kontrole a to s poukazom na úijné právo, najmä smernicu Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Poukázal na § 298 ods.1,2 CSP, § 299 ods.1,2 CSP a domáhal sa toho, pretože spotrebiteľovi prislúchajú práva v súlade s Európskou smernicou 90/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Na spotrebiteľov sa vzťahuje plná ochrana spotrebiteľa, ktorá hovorí o tom, že každý je spotrebiteľom, kto si zoberie úver. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods.2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to : ..podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Na zmluve je nesprávne uvedená celková výška poskytnutého úveru. Predmetná zmluva o úvere neobsahuje v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. g) ZoSÚ základnú náležitosť, a to celkovú výšku úveru, nakoľko celková výška bola 6.790 eur, a nie 7.000 eur. Žalovaný dostal do dispozície nie sumu 7.000 eur , ale len 6.790 eur, t.j. sumu po odrátaní poplatku za poskytnutie úveru 210,00 eur. Uvedený výklad tohto pojmu podal Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/2014, ktorý vysvetľoval pojem celková výška úveru v smernici, ktorá sa transponovala do ZoSÚ. V zmysle tohto rozsudku sa celkovou výškou úveru myslí suma, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Nesprávne uvedenie celkovej výšky úveru zo strany dodávateľa (veriteľa) je klamaním spotrebiteľa a hľadá sa na neho, akoby tento údaj nebol uvedený. Žalobca ako veriteľ do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul poplatok za poskytnutie úveru. Ide o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú prax a súčasne ju zakazuje. Žalovanému teda nebol poskytnutý úver v skutočnosti 7.000 eur, ale vo výške 6.790 eur. Žalobca pri výpočte RPMN do celkovej výšky úveru zahrnul aj poplatok za jeho poskytnutie, bez akýchkoľvek pochybností došlo podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od celkovej výšky úveru. Podľa zmluvy si dvakrát účtuje žalobca poplatok za spracovanie úveru, a to hneď na začiatku pošle neúplnú sumu poskytnutého úveru a ešte aj na konci vyplatenia celého úveru. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru pre toho -konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. Zároveň uvedenie všetkých predpokladov výpočtu RPMN umožňuje tak spotrebiteľovi zistiť, na základe čoho dospel veriteľ(dodávateľ) k výsledku o konečnej výške RPMN, a či je výpočet RPMN správny, nakoľko aj nesprávne uvedenie RPMN zo strany dodávateľa (veriteľa) je klamaním spotrebiteľa a hľadá sa na neho, akoby RPMN nebolo uvedené. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/230/2014 zo dňa 19.11.2015 a na rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp.zn.13Csp/39/2020 zo dňa 12.04.2021. Zmluva musí mať písomnú formu a nemá, má formulárovú, do ktorej sa vpisovali údaje. Za nesprávne uvedenie celkovej čiastky, ktorá bola poskytnutá jemu ako spotrebiteľovi, je nesprávna RPMN, sa ráta tiež z nesprávnej poskytnutej sumy a zmluva nemá písomnú formu. Z toho dôvodu sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. On žalovaný Ja ako spotrebiteľ má za to, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkový, je postačujúce, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórných) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných ust. § 9 ods.2 ZoSÚ. Vzhľadom na skutočnosť, že v spotrebiteľskej zmluve bola nesprávne uvedená celková výška úveru, ako aj výška RPMN, nedostatočne overená bonita, preto je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má nárok len na vrátenie istiny a to sumy vo výške 6.790 eur . Žalovaný celkom uhradil sumu vo výške 7032,96 eur. Žalobca predložil aj doklad, koľko je celkom zaplatené. Žalovaný namietal zosplatnenie úveru. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručky ani k jednému listu k výzvam. Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, keď žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu

sp.zn.5Cdo 129/2010 zo dňa 28.01.2011. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol súdu, aby zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného uvedeným v odpore, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a chcel by dať do pozornosti, že žalovaný vôbec neuvádza, o aké neprijateľné zmluvné podmienky ide, ani ich bližšie nešpecifikuje. K prevereniu bonity žalobca uviedol, že ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jeho schopnosti splácania úveru podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého bol pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver žalobca povinný zohľadniť najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, čo žalobca dodržal. Pri posudzovaní bonity žalovaného banka zobrala do úvahy tri rôzne zdroje informácií, a to: - údaje zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI) - preverením záväzkov žiadateľa a ich splácania; údaje zo SRBI preukazujú, že žalovaný ku dňu žiadosti nemal žiadne dlžné splátky a neboli v omeškaní, čiže svoje záväzky plnili riadne a včas; - údaje poskytnuté samotným žalovaným v Žiadosti o poskytnutie úveru; - report zo Sociálnej poisťovne - preverenie zamestnanosti žiadateľa, na základe údaju IČO, ktoré poskytol žalovaný pri žiadosti; z reportu je zrejmé, že žalovaný bol zamestnaný u zamestnávateľa, ktorého IČO uviedol; Report zo Sociálnej poisťovne bol vytvorený v súlade s ust. § 170 ods. 19 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, podľa ktorého Sociálna poisťovňa overuje (na žiadosť banky a za úhradu) informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa prostredníctvom súboru otázok. Súbor otázok stanovuje vyhláška Ministerstva financií (aktuálne č. 11/2018 Z.z.), ktorou sa stanovuje súbor otázok súvisiacich s príjmom spotrebiteľa. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Z vyššie uvedeného je však zrejmé, že v danom prípade žalobca hrubo neporušil svoje zákonné povinnosti a teda nie je zároveň splnená zákonná podmienka na to, aby sa úver mohol považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca riadne vykonal dopyt do úverového registra za účelom preverenia záväzkov žalovaného, pričom z tohto dopytu vyplynulo, že žalovaný nemal žiadne omeškané splátky prípadných iných úverov, taktiež si preveril zamestnanosť a príjem žiadateľa a preto bol schopný s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu žalovaného a teda v žiadnom prípade sa nemôže jednať o hrubé porušenie povinností pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Banka má za to, že povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 splnila. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co/7/2018-99 zo dňa 22.03.2018, uznesenie Krajského súdu Trenčín sp.zn. 5Co/3/2019 zo dňa 26.06.2019, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/391/2019 zo dňa 16.11.2020, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19CoCsp/35/2020 zo dňa 28.04.2021, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 17CoCsp/9/2021 zo dňa 13.05.2021. K celkovej výške poskytnutého úveru a RPMN žalobca uviedol, že v súlade s bodom 1.1. Zmluvy o úvere, bodom 3.5 Obchodných podmienok pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. účinných v čase podpisu Zmluvy o úvere, bodom 2.5 Zmluvy o úvere bol žalovanému dňa 21.09.2015 poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 7.000 eur, čo vyplýva aj z prehľadu pohybov na úverovom účte. Klient pri uzatváraní Zmluvy o úvere uvádza, na aký účet chce následne načerpať finančné prostriedky. Tento proces transparentne popisuje aj bod 3.5 obchodných podmienok a výšku načerpanej sumy preukazuje prehľad pohybov na úverovom účte č. 8361200004. Žalobcovi sa javí ako neprimerané, aby bol postihnutý sankciou vyhlásenia spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov. Podľa jeho názoru každý prípad je nutné vyhodnocovať individuálne s prihliadnutím na konkrétne skutkové okolnosti. Súd sa absolútne nezaoberal tým, že poplatok za poskytnutie úveru mohol byť klientovi vrátený. Vzhľadom k tomu, že žalovanému bola daná do reálnej dispozície suma vo výške 7000 eur, žalobca nevidí inú možnosť, ako mal uviesť celkovú výšku úveru v Zmluve o úvere. Neopodstatnenosť námietok žalovaného ohľadom výšky RPMN vyplýva z ich vyjadrenia. Keďže neobstojí premisa ohľadom zle uvedenej celkovej výšky poskytnutého úveru v zmluve, neobstojí ani námietka ohľadom nesprávnosti výpočtu RPMN, kvôli zle uvedenej celkovej výške poskytnutého úveru; hodnota RPMN bola vypočítaná správne a v súlade so zákonom. Žalobca má za to, že vzhľadom na vyššie uvedené sa úver nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov. K námietkam ohľadom formulárovej povahy zmluvnej dokumentácie žalobca poukázal na to, že každý klient má možnosť ovplyvniť obsah spotrebiteľskej zmluvy v obmedzenom rozsahu, čo znamená, že má možnosť zvoliť si jej určité náležitosti, ako napr. výšku úveru, dobu trvania zmluvy, termín splátky, výšku splátky (samozrejme s ohľadom na výšku úveru a dobu splácania úveru), a

iné. Ak klient nesúhlasí so zmluvnými podmienkami, ktorých obsah nemôže ovplyvniť, k uzatvoreniu úverovej zmluvy a k poskytnutiu produktu ponúkaného žalobcom nedôjde. Ak aj z hľadiska formy je právny úkon uzavretý prostredníctvom formulárovej predtlačky, takýto spôsob uzatvárania zmluvy nie je právom zakázaný a samotné použitie formulára nemôže automaticky znamenať, že spotrebiteľ sa s jeho obsahom neoboznámil alebo s jeho obsahom nesúhlasil, keď súhlas s údajmi a dohodami uvedenými v predtlačke osobne potvrdil svojim podpisom. Uvedený typ spotrebiteľských zmlúv pozná aj zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ako vyplýva napr. z ustanovení § 53 ods. 1 až 3. Používanie „formulárových“ typov zmlúv právny poriadok SR nezakazuje, v rozpore s právom je len používanie neprijateľných zmluvných podmienok v takýchto zmluvách so spotrebiteľmi. Je zrejmé, že navrhované znenie zmluvy predkladá dodávateľ spotrebiteľovi, keďže predmet zmluvy spadá do jeho predmetu podnikania a zmluva zvyčajne upravuje podmienky, za ktorých dodávateľ dodá spotrebiteľovi požadované plnenie. S takýmto mechanizmom uzatvárania spotrebiteľských zmlúv počíta napr. aj zákon č. 361/2015 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý vynechanie určitých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či nesplnenie iných zákonných požiadaviek týkajúcich sa zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionuje výlučne vo vzťahu k veriteľovi (dodávateľovi), ktorého úlohou je zabezpečiť správny obsah zmluvy. Žalobca odkázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 43Co/37/2018-185 zo dňa 20.12.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8CoCsp/36/2020 zo dňa 10.12.2020, ako aj ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Výzve na predčasné splatenie úveru zo dňa 28.06.2021 predchádzalo Opakované upozornenie (Druhá upomienka) zo dňa 21.10.2020, ktorá bola prílohou žaloby a v ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť využitia práva žalobcu vyplývajúceho z ust. § 565 Občianskeho zákonníka. K dátumu 21.10.2020 bol žalovaný v omeškaní so splátkami pričom na túto skutočnosť bol upozornený Opakovaným upozornením, v ktorom bol zároveň upozornený aj na možnosť využitia práva žalobcu predčasne zosplatiť celú pohľadávku. Žalovaný uskutočňoval ďalšie následné úhrady, pričom tieto boli započítané na staršie splatné neuhradené splátky a takýmto spôsobom zostala neuhradená splátka za mesiac 3/2021. Pred zosplatením úveru bol tak žalovaný v omeškaní so splátkou za mesiac 3/2021 vo výške 1,50 eur (teda splátka úveru bola zaplatená iba čiastočne). Vzhľadom k tomu, že žalovaný neuskutočnil žiadne ďalšie splátky a nevyrovnal tak omeškanie ani v mesiaci 4/2021, mesiaci 5/2021 a mesiaci 6/2021, bol v omeškaní so splátkou splatnou k 22.03.2021 viac ako tri mesiace. Na uplatnenie práva na zosplatenie úveru žalobca žalovaného upozornil už listom - druhou upomienkou zo dňa 21.10.2020, teda v lehote dlhšej než 15 dní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca uvádza, že všetky zákonné podmienky predčasného zosplatenia dlhu veriteľom z dôvodu omeškania dlžníka boli v danom prípade splnené. Ide o tieto podmienky: - upozornenie na možnosť zosplatenia dlhu v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením (15-dňová zákonná lehota, t.j. lehota medzi upozornením na možnosť zosplatenia a predčasným zosplatením bola taktiež jednoznačne v danom prípade dodržaná, keďže upozornenie bolo zaslané žalovanému v mesiaci 10/2020 a k zosplateniu došlo v mesiaci 6/2021), - omeškanie dlžníka v trvaní viac ako tri mesiace v čase zosplatenia (omeškanie s úhradou splátky splatnej k 22.03.2021 viac ako tri mesiace v čase zosplatenia), - dlžník v čase medzi upozornením na možnosť zosplatenia dlhu a samotným zosplatením nevyrovnal omeškanie dosahujúce tri mesiace (podmienka trvania práva veriteľa na predčasné zosplatenie dlhu), - dohoda o možnosti uplatniť právo veriteľa na predčasné splatenie bola upravená v Obchodných podmienkach pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s., ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalobca trvá na tom, že všetky zákonné podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka boli splnené. Žalobca priložil k svojmu vyjadreniu doručku k Opakovanému upozorneniu zo dňa 21.10.2020 a Výzve na predčasné splatenie úveru zo dňa 28.6.2021. Obe písomnosti si žalovaný prevzal, čo potvrdil svojim podpisom na doručenkách.

4. Duplika žalovaného. Žalovaný v celom rozsahu neuznáva žalobu v celom rozsahu a nesúhlasí ani s vyjadrením žalobcu. Žalovaný má za to, že žalobca riadne neoveril bonitu klienta. Zákon jasne hovorí, že Veriteľ pri každom novom poskytnutí úveru musí riadne overiť bonitu klienta, podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. S odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver, veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa a bez dokladov za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods.2 ZoSÚ a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalobcu jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal, že pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ), pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver,

keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania jej schopnosti splácania úverov. Hoci v zmluve sa uvádzajú údaje klienta o zamestnaní, uvedené nie je postačujúce, pretože žalovaný v rozpore s ust. § 11 ods.2 ZoSÚ. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak aj stranu výdavkov a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebných úveroch vyžaduje skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jej príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 od. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods.1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods.2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/2/2016 zo dňa 27.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn.11Co/117/2017 zo dňa 16.05.2017, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/3/2019, rozhodnutie Okresného súdu Skalica sp.zn. 2Csp/49/2019 zo dňa 03.11.2020, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn.6Co/171/2016 z 19.11.2017, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co3/2011 zo dňa 28.09.2011, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn.11Co/117/2017 zo dňa 19.11.2017. Pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch je postačujúce, ak chýba čo i len jedna z obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. je uvedená nesprávne. Keďže v konaní je dostatočne preukázané a žalobca sám tvrdí, že neskúmal bonitu klienta nie je potrebné rozoberať ďalšie náležitosti zmluvy kvôli určeniu úveru za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko neoverenie bonity klienta sa berie za hrubé porušenie veriteľa a preto sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkový. Žalobca vo svojom vyjadrení píše, že bonitu klienta preveroval cez sociálnu poisťovňu a cez úverový register, to znamená, že ju riadne neoveril. keď nezisťoval reálne finančnú, majetkovú situáciu a hlavne výdavky žalované, koľko mesačne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, na benzín do práce, mesačné vydaje, príp. nezaopatrené deti. Preto hrubo porušil overenie bonity klienta. Nesprávne uvedená celková výška úveru. Žalovaný predložil doklad, koľko v skutočnosti bol poskytnutý spotrebiteľský úver. Žalobca mu na účet poslal sumu 6.790 eur. Typ zmluvy je predtlačené tlačivo, do ktorého sa vpisovali údaje ohľadne úveru, ktoré žalovaný nemohol ovplyvniť. Zmluva musí mať písomnú formu. Podľa názoru žalovaného je bezúročná a bez poplatkov. Predmetná zmluva o úvere neobsahuje v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. g) ZoSÚ základnú náležitosť a to celkovú výšku úveru, nakoľko celková výška bola 6.790 eur, a nie 7.000 eur. Žalovaný dostal do dispozície nie sumu 7.000 eur, ale len 6.790 eur, t.j. sumu po odrátaní poplatku za poskytnutie úveru 210 eur. Uvedený výklad tohto pojmu podal Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/2014. Žalobca ako veriteľ do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul poplatok za poskytnutie úveru, ide o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje. Žalobca pri výpočte RPMN do celkovej výšky úveru zahrnul aj poplatok za jeho poskytnutie. Bez akýchkoľvek pochybností došlo podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od celkovej výšky úveru. Podľa zmluvy si dvakrát účtuje žalobca poplatok za spracovanie úveru, a to hneď na začiatku pošle neúplnú sumu poskytnutého úveru a ešte aj na konci vyplatenia celého úveru. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch,

zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru pre toho konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. Zároveň uvedenie všetkých predpokladov výpočtu RPMN umožňuje tak spotrebiteľovi zistiť, na základe čoho dospel veriteľ (dodávateľ) k výsledku o konečnej výške RPMN, a či je výpočet RPMN správny, nakoľko aj nesprávne uvedenie RPMN zo strany dodávateľa (veriteľa) je klamaním spotrebiteľa a hľadá sa na neho, akoby RPMN nebolo uvedené. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp.zn. 13Csp/39/2020 zo dňa 12.04.2021 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/230/2014 zo dňa 19.11.2015. Za nesprávne uvedenie celkovej čiastky, ktorá bola poskytnutá žalovanému ako spotrebiteľovi je nesprávna RPMN sa tam tiež z nesprávnej poskytnutej sumy a zmluva nemá písomnú formu, z toho dôvodu sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úver bol žalovanému poskytnutý vo výške 6.790 eur, celkom zaplatil 7.032,96 eur, bezdôvodné obohatenie 242,96 eur. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

5. Pojednávania konaného dňa 14.12.2021 sa nezúčastnil žalobca, žalovaný ani jeho splnomocnená zástupkyňa. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 23.11.2021 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania, žiadal súd, aby rozhodol v zmysle podaní uskutočnených žalobcom bez jeho účasti. Splnomocnená zástupkyňa žalovaného doručila tunajšiemu súdu dňa 02.12.2021 podanie, kde vyjadrila súhlas s pojednávaním počas jej neprítomnosti. Vzhľadom k tomu súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a jeho splnomocnenej zástupkyne.

6. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to najmä s výzvou na predčasné splatenie úveru adresovanou žalobcom žalovanému listom zo dňa 28.06.2021, s výpočtom zmluvného úroku do konečnej splatnosti úveru, so Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu účinnými od 01.03.2015, so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 000000000245630 zo dňa 21.09.2015, so Žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru č. 000000000245630 zo dňa 21.09.2015, s listom žalobcu označeným ako Opakované upozornenie na omeškané splátky adresovaným žalobcom žalovanému zo dňa 21.10.2020, so Sadzobníkom poplatkov žalobcu účinným od 01.03.2015, s Prehľadom splácania do predčasného zosplatnenia, s Prehľad splácania po predčasnom zosplatnení, so Stavom omeškaných splátok na úvere, s Prepočtom zmluvných úrokov, s Prepočtom úrokov z omeškania, s Obchodnými podmienkami pre úvery občanom žalobcu s účinnosťou od 15.12.2014, s Credit report analytic, s Reportom Sociálnej poisťovne, s doručenkami k Opakovanému upozorneniu a Výzve na predčasné splatenie úveru, s Informáciou o klientskom účte - úverová transakcia, s výpisom z účtu žalovaného v Prima banke za obdobie od 01.09.2015 do 30.09.2015.

7. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.09.2015 (dátum uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy:

d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.09.2015, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 21.09.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 21.09.2015, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods.1,3,4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.09.2015:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1,2,3,5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.09.2015:

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 28.06.2021 (predčasná splatnosť úveru), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8. Súd konštatuje, že mal preukázanú existenciu právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 245630 - Pôžička zo dňa 21.09.2015. Boli dojednané náležitosti: výška úveru 7.000 eur, splácanie úveru v splátkach, počet splátok 108, výška splátky 106,56 eur mesačne, splatnosť splátok mesačne v 20. deň kalendárneho mesiaca, termín splatnosti prvej anuitnej splátky 20.10.2015, splatnosť úveru 20.09.2024, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom) 11.718,48 eur, zmluvný úrok 11,9 % ročne (úroková sadzba fixná do splatnosti), odplata 15,35 %, výška RPMN 13,69%, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy bola uvedená 10,07%.

9. Súčasťou uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú Všeobecné obchodné podmienky žalobcu účinné od 01.03.2015 čl. 9, Obchodné podmienky pre úvery občanom účinné od 15.12.2014 čl. 32 a Sadzobník poplatkov účinný od 01.03.2015 čl. 27, pričom žalovaný svojím podpisom tejto zmluvy potvrdil, že ich prevzal a oboznámil sa s nimi pred uzatvorením tejto zmluvy.

10. Úver bol čerpaný v deň uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, t.j. dňa 21.09.2015, pričom je sporné, či v plnom rozsahu, t.j. vo výške 7.000,- eur, čo tvrdí žalobca a preukazuje to výpisom z úverového účtu čl. 79, resp. krátený o sumu poplatku za poskytnutie úveru vo výške 210,- eur, čo preukazuje výpisom z jeho osobného účtu čl. 110. Súd zistil, že boli realizované úhrady zo strany žalovaného na tento úver v celkovej výške 7.078,44 eur, posledná úhrada bola vykonaná dňa 21.05.2021 ako vyplýva z listiny predloženej žalobcom z interného systému žalobcu označenej ako Prehľad splácania do predčasného zosplatenia čl. 27 (po predčasnom zosplatení neboli vykonané zo strany žalovaného žiadne úhrady ako vyplýva z listiny Prehľad splácania po predčasnom zosplatení z interného systému žalobcu čl. 28).

11. Zo strany žalobcu bola daná výzva pred označená ako opakované upozornenie adresovaná žalovanému listom zo dňa 21.10.2020, nakoľko žalovaný neplnil si svoje splátky, výška omeškaných splátok ku dňu 21.10.2020 bola 310,28 eur. Nakoľko žalovaný neobnovil plnenie povinností v zmysle

zmluvy napriek opakovanej snahe žalobcu o vyriešenie tejto situácie, následne listom zo dňa 28.06.2021 došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 28.06.2021 a žalovaný bol vyzvaný k úhrade celého dlhu vo výške 4.065,53 eur s prísl. Z listiny predloženej žalobcom z interného systému žalobcu označenej ako Stav omeškaných splátok na úvere čl. 28 rub vyplynulo, že ku dňu zosplatnenia dňa 28.06.2021 bol žalovaný v omeškaní s nasledujúcim splátkami: dňa 22.03.2021 vo výške 1,50 eur, dňa 20.04.2021 vo výške 1206,56 eur, dňa 20.05.2021 vo výške 10,56 eur, dňa 21.06.2021 vo výške 106,56 eur.

12. V tomto spore uplatňuje žalobca voči žalovanému nárok na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 3.691,12 eur, úroku vo výške 785,90 eur, úroku z omeškania vo výške 22,49 eur, ako aj úroku z omeškania z istiny 3.691,12 eur vo výške 5% ročne od 29.06.2021 do zaplatenia.

13. Súd podotýka, že nepochybne ide v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka - ide o typovú zmluvu na predtlačenom formulári, ktorá obsahuje podmienky, ktorých obsah žalovaný v postavení spotrebiteľa nemohol pri uzatvorení zmluvy ovplyvniť. Skutočnosť, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval v postavení spotrebiteľa, v konaní sporná nebola. O vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy ide vtedy, keď v rámci zmluvného vzťahu na jednej strane vystupuje dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Obsah spotrebiteľskej zmluvy je pre spotrebiteľa vopred pripravený a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základná zásada právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je, že tieto zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti tejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné.

14. Ďalej súd poznamenáva, že podmienkou, aby mohol veriteľ aplikovať svoje právo v zmysle ustanovenia §565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky je, aby to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Podľa názoru súdu je potrebné dohodnúť medzi zmluvnými stranami, za akých podmienok tento inštitút bude možné použiť v konkrétnom zmluvnom vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere samotná neobsahuje klauzulu o predčasnej splatnosti úveru, v Obchodných podmienkach pre úvery občanom žalobcu v ustanovení bodu 2.8 sú uvedené skutočnosti, ktoré zakladajú zmenu okolností na strane klienta, kde pod písm. a) (nezaplatenie) je uvedený: klient nezaplatí ktorúkoľvek časť dlžnú podľa zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti. Z uvedeného ustanovenia vyplýva zároveň, že ak nastane akákoľvek zmena okolností, môže banka vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru. Doručením výzvy na predčasné splatenie úveru sa všetky častky, ktoré sú dlžné podľa zmluvy o úvere, stanú splatné okamžite alebo v deň určený bankou vo výzve adresovanej klientovi. Súd má vzhľadom na uvedené za to, že predčasná splatnosť úveru bola medzi zmluvnými stranami dojednaná.

15. Podľa názoru súdu však úkon vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru - uplatnenie práva veriteľa v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je vadný, nakoľko nie je v súlade s ustanovením § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd má za to, že žalobca v spore nepreukázal splnenie zákonnej podmienky upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, pričom táto podmienka musí byť splnená kumulatívne. Žalobca síce v spore predložil opakované upozornenie, ktoré obsahuje výzvu na zaplatenie omeškaných splátok adresované žalovanému listom zo dňa 21.10.2020, avšak v spojení s listinou z interného systému žalobcu - Stav omeškaných splátok na úvere čl. 28 rub, je zrejmé, že nie je daná časová súvislosť opakovaného upozornenia s predčasným zosplatnením úveru listom zo dňa 28.06.2021, nakoľko predčasné zosplatnenie bolo vykonané na základe omeškanej splátky splatnej dňa 22.03.2021, resp. 20.04.2021, avšak týchto splátok sa opakované upozornenie logicky dotýkať nemohlo, nakoľko bolo vykonané dňa 21.10.2020, t.j. niekoľko mesiacov vopred. Táto výzva teda pre splnenie zákonnej podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je postačujúca. Iná výzva, t.j. vzťahujúca

sa ku splátke, pre omeškanie ktorej pristúpil žalobca k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, zo strany žalobcu predložená nebola.

16. Preto nemožno vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ktoré je v rozpore s právnou úpravou týkajúcou sa spotrebiteľských zmlúv - § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, považovať za platné. V nadväznosti na uvedené súd právny úkon vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vyhodnotil ako neplatný úkon a neprihliadol k nemu.

17. Pokiaľ sa jedná o splátky, ktoré sú splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku (konečná splatnosť úveru bola dojednaná dňom 20.09.2024), tak súd konštatuje, že nemôže ísť nad rámec samotného sporového charakteru súdneho konania, kde bremeno tvrdení zaťažuje strany sporu, t.j. dávať vlastné výpočty v otázke priebežného splácania úveru, resp. predpokladať skutkové okolnosti v tomto smere, keď v tomto prípade možno skôr len hádať relevantné okolnosti viažuce sa k eventualite priebežného splácania úveru ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku. Zo strany žalobcu nedošlo k takýmto skutkovým tvrdeniam, naviac je nutné poukázať na ustanovenie § 140 ods.2 CSP v limitoch § 294 CSP, keď zmena žaloby (zmenou žaloby v zmysle § 140 ods. 2 CSP je aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe) v prípadoch, pokiaľ žalovaný je spotrebiteľ, sa nepripúšťa. Obdobne bola táto otázka posúdená rozhodnutím Krajského súdu v Žiline v inom spore č.k. 10CoCsp/7/2021-214 zo dňa 30.09.2021. Z uvedeného dôvodu súd považoval žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu.

18. Súd sa tiež stotožňuje s námietkou žalovaného, že poskytnutá výška úveru nebola 7.000 eur, ale 6.790 eur, nakoľko táto suma vyplynula z výpisu z osobného účtu žalobcu ako suma pripísaná titulom spotrebiteľského úveru zo strany žalobcu, t.j. len tieto peňažné prostriedky boli v dispozícii žalovaného. Pokiaľ na úverovom účte klienta bola po pripísaní sumy 7.000 eur realizovaná debetná transakcia (napr. odpočítanie poplatku za poskytnutie úveru), z hľadiska posúdenia výšky poskytnutých peňažných prostriedkov žalovanému je relevantné, aká suma peňažných prostriedkov bola daná do dispozície žalobcu, t.j. na jeho bankový účet. Keďže teda pre účely výpočtu RPMN aplikoval žalobca sumu poskytnutého úveru 7.000 eur, tento postup nezodpovedá skutočnosti, naviac následkom uvedenia vyššej sumy úveru došlo k nesprávnemu výpočtu RPMN. Podľa § 9 ods.2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 21.09.2015 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Pokiaľ pri výpočte RPMN pri uzatváraní zmluvy vychádzal žalobca z údajov o výške poskytnutého úveru 7.000 eur, výpočet RPMN je nesprávny, pričom táto nesprávnosť je v neprospech spotrebiteľa, nakoľko bolo kalkulované pri výpočte s vyššou sumou peňažných prostriedkov, ako bola v skutočnosti poskytnutá žalovanému žalobcom titulom spotrebiteľského úveru. V zmysle ustanovenia § 11 ods.1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. dôsledkom tejto skutočnosti je, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca poskytol žalovanému sumu peňažných prostriedkov vo výške 6.790 eur a žalovaný uhradil žalobcovi na účel splatenia úveru sumu vo výške 7.078,44 eur, z uvedeného vyplýva, že úverové peňažné prostriedky boli žalovaným žalobcovi vrátené v celom rozsahu, na úroky a poplatky žalobca nemá právny nárok. Vzhľadom na uvedené aj z tohto dôvodu je potrebné žalobu považovať za nedôvodnú v celom rozsahu.

19. Napokon k námietke riadneho neoverenia bonity klienta. Súd poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, v zmysle ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca na účel overenia bonity klienta využil dopyt do Spoločného registra bankových/nebankových informácií za účelom preverenia iných záväzkov žalovaného. Ďalej vychádzal žalobca v tomto smere zo žiadosti o úver, kde poskytol žalobca informácie o rodinnom stave, počte vyživovaných detí, type bývania, vzdelaní, údaje o zamestnaní, príjmoch, ako aj výdavkoch. Napokon realizoval žalobca report zo Sociálnej poisťovne, čím bola preverená zamestnanosť žalobcu a jeho deklarovaný príjem u zamestnávateľa uvedený žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru. Podľa názoru súdu vzhľadom na uvedené preverenie bonity klienta - žalovaného v tomto prípade nemožno uvažovať

o hrubom porušení povinnosti, t.j. následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, nenastal. Bolo potrebné však skúmať, či postup žalobcu pri overovaní bonity žalovaného bol riadny, nakoľko žalovaný namietal, že žalobca pred uzatvorením zmluvy neskúmal existenciu ostatných výdavkov žalovaného, v tejto položke je uvedená suma 0 eur. Je zrejmé, že tento údaj nie je reálny - bolo potrebné zohľadniť životné náklady žalovaného, ako poukazuje v spore: náklady na bývanie, dopravu do zamestnania, domácnosť, stravu, nezaopatrené deti. V tomto smere zohľadňovanie zákonného životného minima je určitým vodítkom, avšak podľa názoru súdu ide o všeobecný a zjednodušený prístup, ktorý nezohľadňuje individuálne okolnosti prípadu, keď bolo potrebné preveriť v tomto konkrétnom prípade náklady na výživu dieťaťa, nakoľko nie je ani zrejmé, aký je vek tohto dieťaťa, ako aj ostatné životné náklady žalobcu a posúdiť ich vzhľadom k výške jeho čistého mesačného príjmu 685 eur mesačne. Taktiež nie je zřejmý obsah ručiteľského záväzku špecifikovaný v žiadosti o poskytnutie úveru vo výške 75 eur, nebolo uvedené nič bližšie, pričom tento záväzok z hľadiska svojej podstaty (§ 546 Občianskeho zákonníka - ručiteľ svojim vyhlásením vzal na seba povinnosť voči veriteľovi, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník) predstavuje potenciálne riziko a môže mať závažný dopad na schopnosť klienta splácať úver kedykoľvek v budúcom období. Je nutné uvedené posudzovať v celkovom kontexte uzavretého zmluvného vzťahu, predovšetkým vzhľadom na pomerne vysokú výšku poskytnutých peňažných prostriedkov titulom spotrebiteľského úveru (dojednané v sume 7.000 eur) a vzhľadom na dlhú lehotu splatnosti úveru (9 rokov). Skutočnosť, že žalovaný prestal splácať úver až po piatich rokoch od uzavretia zmluvy, podľa názoru súdu nesvedčí v prospech žalobcu, nakoľko bolo dôvodné predpokladať, že počas takej dlhej doby splácania vzhľadom k vyššie uvedeným rizikám je zvýšená pravdepodobnosť, že nastanú okolnosti, ktoré môžu splácanie úveru spôsobom dojednaným v zmluve sťažiť, resp. úplne zmariť. Preto súd má pochybnosti v otázke, či došlo k riadnemu prevereniu bonity klienta žalobcom v čase uzatvorenia zmluvy. Súd má za to, že dôsledkom porušenia povinnosti konať s odbornou starostlivosťou je, že žalobca nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. K hrubému porušeniu predmetnej povinnosti podľa názoru súdu nedošlo, nakoľko žalobca bonitu klienta preveroval, avšak nie v dostatočnom rozsahu podľa individuálnych okolností prípadu. Preto túto námietku žalovaného súd vyhodnotil ako dôvodnú, avšak len do určitej miery. Súd poznamenáva, že v odôvodnení tohto rozhodnutia skôr vyslovil neplatnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru na základe iného dôvodu. Rovnako tu platí vyššie uvedená argumentácia súdu o absencii skutkových tvrdení ohľadom splácania splátok žalovaným splatných ku dňu vyhlásenia rozsudku, vrátane poukazu na zákonné procesné obmedzenia zmeny žaloby v spotrebiteľskom spore.

20. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú.

21. Súd rozhodol o náhrade trov konania tak, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný bol v spore úspešný v celom rozsahu, keďže súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

Podľa § 262 ods.1,2 CSP:

- (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
- (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Ružomberok písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.